

virkelig lider under Dyrtidens Tryk, og som ikke har opnaaet en Lønstigning, der svarer til Prisstigningsniveauet, til Hjælp, men vi ønsker ikke at kaste Hjælpen ud i Flæng til trængende og ikke trængende, vi kan ikke mere være med til dette, og ud fra den Betragtning er det, vi har stillet de Ændringsforslag, som her foreligger til Behandling.

Indenrigsministeren (Rode): Da Forslag til Dyrtidslov i 1918 var til Behandling, gik Venstres og de Konservatives Politik ud paa at flytte Forvaltningen af Midlerne fra Kommunerne over til Staten, nu er Taktikken lige den modsatte. Jeg skal ikke opholde mig ved dette, det har paa nærværende Tidspunkt mindre Interesse.

Det ærede Medlem (Kragh) fandt ikke de Udtalelser, jeg har givet som Indledning til Forhandlingen, tilfredsstillende. Jeg har fundet det ønskeligt, at man ikke, hvis man vil naa til en Overenskomst, lægger sine Anstrengelser paa Forslag, som ikke fører dertil. Jeg har ment, at hvis man vil naa til en Overenskomst, maa man ikke søge at bygge paa Principper, som ikke er egnede dertil. En Overenskomst om dette Forslag skulde efter min Mening meget vel kunne opnaas. Jeg har allerede angivet, at jeg er rede til Forhandling om forskellige Spørgsmaal, jeg har udtalt, at jeg selvfølgelig er rede til Forhandling om den finansielle Rækkevidde af disse Lovforslag, men jeg har ment, at det var hensigtsmæssigt straks at sige, at de Ændringsforslag, som her foreligger, føre ud i en blind Gade, en Mose, eller hvad man vil, men ikke til en Overenskomst. Thi disse Forslags Karakter er saaledes, som jeg har angivet dem. De af den ærede Ordfører fremsatte Beregninger er forkerte, thi de hviler paa et Fejlsyn, hvad jeg allerede i Gaar i Udvalget har haft Lejlighed til at gøre ham opmærksom paa. Den ærede Ordfører overser, at de Beløb, som blev stillet til Raadighed fra Statens Side ved Lovforslaget og ogsaa ved de Ændringer, som Venstre og de Konservative foreslog i Folketinget, samtlige blev stillet til Raadighed for den Del af Befolkningen, som overhovedet skulde have Del i Flæskerationeringen og i Mælken, og ikke til dem, der er Selvforsørgere. Nu tager den ærede Ordfører en Befolkningsklasse, hvis Antal er 775 000 med ind i sine Beregninger, og derved gør han, idet han samtidig formindsker Beløbet, dets Virkning mindre effektiv overfor de

Befolkningsklasser, det skulde komme til gode. De Tal, jeg har nævnt, er de rigtige. Lovforslaget stiller til Raadighed for disse Befolkningsklasser 9 Kr. pr. Indbygger, Venstre og det konservative Folkeparti i Folketinget foreslog 6 Kr. pr. Indbygger, det ærede Medlem har foreslaaet 2 Kr. 66 Øre. Med Hensyn til Virkningen for Statsfinanserne gik Lovforslaget — idet jeg meget gerne skal holde Spørgsmaalet om Statsindtægterne ved eventuelt Overskud af Sukker og Flødeafgift ude — ud paa at anvende i 5 Maaneder lidt over 48 Mill. Kr., Venstre og det konservative Folkeparti foreslog lidt over 41 Mill. Kr., her i Landstinget stiller det ærede Medlem Forslag om 35 Mill. Kr. og stiller Forslag om at anvende dem paa en for Befolkningen u hensigtsmæssig Maade, idet det er uimodsigeligt, at de 2 Kr. 66 Øre ikke vil slaa til i Byer og paa Steder med byliggende Bebyggelse, og der vil efter det ærede Medlems Mening ikke være Brug for dem i Kommuner, hvor der er lutter Selvforsørgere med Flæsk og Mælk. Derfor har disse Ændringer, som jeg sagde, Karakteren af at være rettede mod hele den Del af Befolkningen, som er udenfor den egentlige Produktion af Mælk og Smør.

Det ærede Medlem kan ikke paabe- raabe sig de Udtalelser, der er fremførte af Finansministeren mod dette Forslag. Thi det Forslag, her foreligger, er, som jeg flere Gange har udtalt, Udtryk for den Begrænsning, som ogsaa efter Finansministerens Opfattelse var nødvendig, men det er tillige Udtryk for, hvad der af sociale Hensyn, ogsaa efter Finansministerens Opfattelse, er nødvendigt.

Ordføreren (Kragh): Det glæder mig, at den højtærede Indenrigsminister erklærer sig villig til Forhandling om den finansielle Rækkevidde af Forslagene. Det er den ene Side af Sagen, og hvilken den højtærede Indenrigsminister altsaa nu erklærer sig klar til at forhandle. Den anden Side af Sagen, Principperne, vil jo den højtærede Indenrigsminister ogsaa blive nødt til at forhandle om, hvis vi i det hele taget skal naa til et Resultat, og derfor er det, jeg har advaret den højtærede Minister mod at komme alt for langt ud i sine Erklæringer om disse Forslags Ubrugelighed som Grundlag for Forhandling. Den højtærede Minister hævder vedvarende, at de Betragtninger, som ligger til Grund for de Beregninger, der har ført til et Tillæg af 4 Kr. til Beløbet 2